

Kanne 15.12.2020 – Planistat Europe ja Charlot v. komissio

(Asia T-735/20)

(2021/C 53/65)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Planistat Europe (Pariisi, Ranska) ja Hervé-Patrick Charlot (Pariisi) (edustaja: asianajaja F. Martin Laprade)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että Euroopan komissiolle on syntynyt SEUT 340 artiklan säännösten mukainen sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu, koska
 - se on riittävän ilmeisesti loukannut huolenpitovelvollisuutta ja hyvän hallinnon periaatetta
 - se on riittävän ilmeisesti loukannut puolustautumisoikeuksia
 - se on riittävän ilmeisesti jättänyt noudattamatta salassapitovelvollisuutta
 - se on näin aiheuttanut aineellista ja/tai aineetonta vahinkoa Planistat-yhtiölle ja sen toimitusjohtajalle Hervé-Patrick Charlot'lle

ja näin ollen

- velvoittamaan Euroopan komission maksamaan 150 000 euroa korvauksena Hervé-Patrick Charlot'n kärsimästä aineettomasta vahingosta
- velvoittamaan Euroopan komission maksamaan 11 600 000 euroa kantajille aiheutuneesta aineellisesta vahingosta
- velvoittamaan Euroopan komission korvaamaan kaikki Planistat-yhtiölle ja Hervé-Patrick Charlot'lle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan huolenpitovelvoitetta ja oikeutta hyvään hallintoon on loukattu, kun Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF) ja Euroopan komissio ovat tehneet kantajista väärää ilmiantoja, joiden syyttömyyden Cour de cassation (Ranskan ylin yleinen tuomioistuin) on todennut 16.6.2016. Tältä osin kantajat väittävät, että
 - Euroopan unionin hallinto ei ole ottanut huomioon rikoksista perusteettomasti syytettyjen kantajien oikeutettuja intressejä ja näin ollen se ei ole noudattanut sillä kantajia kohtaan olevaa huolenpitovelvoitetta
 - oikeus hyvään hallintoon kattaa luonnollisesti jokaiselle kuuluvan oikeuden olla joutumatta unionin työntekijöiden ja toimielinten tekemien väärin ilmiintojen kohteeksi.

- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan hyvän hallinnon periaatetta, puolustautumisoikeuksia ja syyttömyysolettamaa koskevaa periaatetta on loukattu, koska OLAF on toiminut piittaamattomasti kun kantajista on tehty väärä ilmiänto Ranskan viranomaisille 19.3.2003 päivätyssä kirjeessä. Tästä kantajat toteavat seuraavaa:
- OLAF on toiminut hätiköidysti, mikä on ristiriidassa kohtuullisen määräajan noudattamisen velvoitteen kanssa, kun se on toimittanut tiedot Ranskan viranomaisille kantajia koskevan ulkoisen tutkimuksen aloittamista seuraavana päivänä
 - OLAFin olisi pitänyt kohdella kantajia samalla tavoin kuin unionin virkamiehiä ja odottaa lisätietoja voidakseen tehdä tarkempiin tietoihin perustuvan päätöksen
 - OLAFin olisi kantajien selvityksen saamiseksi pitänyt ilmoittaa asiasta kantajille etukäteen, jotta nämä olisivat voineet esittää näkemyksensä
 - OLAFin ei olisi pitänyt käyttää vahvoja ilmauksia, joilla annettiin ymmärtää, että kantajat olivat syyllistyneet unionin varojen "varastamiseen".
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan henkilötietojen suoja koskevaa velvoitetta ei ole noudatettu ja hyvää hallintoa koskevaa oikeutta ja syyttömyysolettamaa koskevaa periaatetta on loukattu, koska OLAF on 19.3.2003 tehdyn väärän ilmiannon yhteydessä "vuotanut" tietoja. Tästä kantajat toteavat, että
- OLAF ei ole noudattanut salassapitovelvollisuuttaan, jota sen on noudatettava tutkimustensa yhteydessä
 - OLAF on loukannut hyvän hallinnon periaatetta, siltä osin kuin on kyse oikeudesta saada asia käsiteltyksi luottamuksellisesti
 - OLAF on loukannut syyttömyysolettamaa koskevaa periaatetta, kun se on vuotanut tietoja, jotka ovat koskeneet kantajista tehtyä väärää ilmiänto.
4. Neljäs kanneperuste, jonka mukaan oikeutta hyvään hallintoon sekä syyttömyysolettamaa koskevaa periaatetta on loukattu, koska Euroopan komissio on heinäkuussa 2003 tehnyt asianomistajana rikosilmoituksen ja julkaissut tiedotteen. Kantajat toteavat tästä seuraavaa:
- komissio ei ole noudattanut kohtuullista määräaika koskevaa velvollisuutta
 - komission olisi pitänyt odottaa OLAFin tutkimuksen tuloksia voidakseen tehdä tarkempiin tietoihin perustuvan päätöksen siitä, tekeekö se asianomistajana rikosilmoituksen
 - komissio ei ole ollut kantajien osalta puolueeton, koska se on asettanut omat taloudelliset etunsa etusijalle, vaikka ne eivät tosiasiallisesti olleet uhattuina
 - komissio on loukannut syyttömyysolettamaa koskevaa periaatetta, kun se on julkaissut lehdistötiedotteen 9.7.2003.

Kanne 16.12.2020 – Ryanair v. komissio

(Asia T-737/20)

(2021/C 53/66)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Ryanair DAC (Swords, Irlanti) (edustajat: asianajajat E. Vahida, F. Laprèvote, V. Blanc, S. Rating ja I. Metaxas-Maranghidis)

Vastaaja: Euroopan komissio